

Chiemingo lietuvių sienin. laikraštis.

Nr. 9 /21/.

Chiemingas, 1946. III. 2.

II metai.

NEBRANGUS BALASTAS.

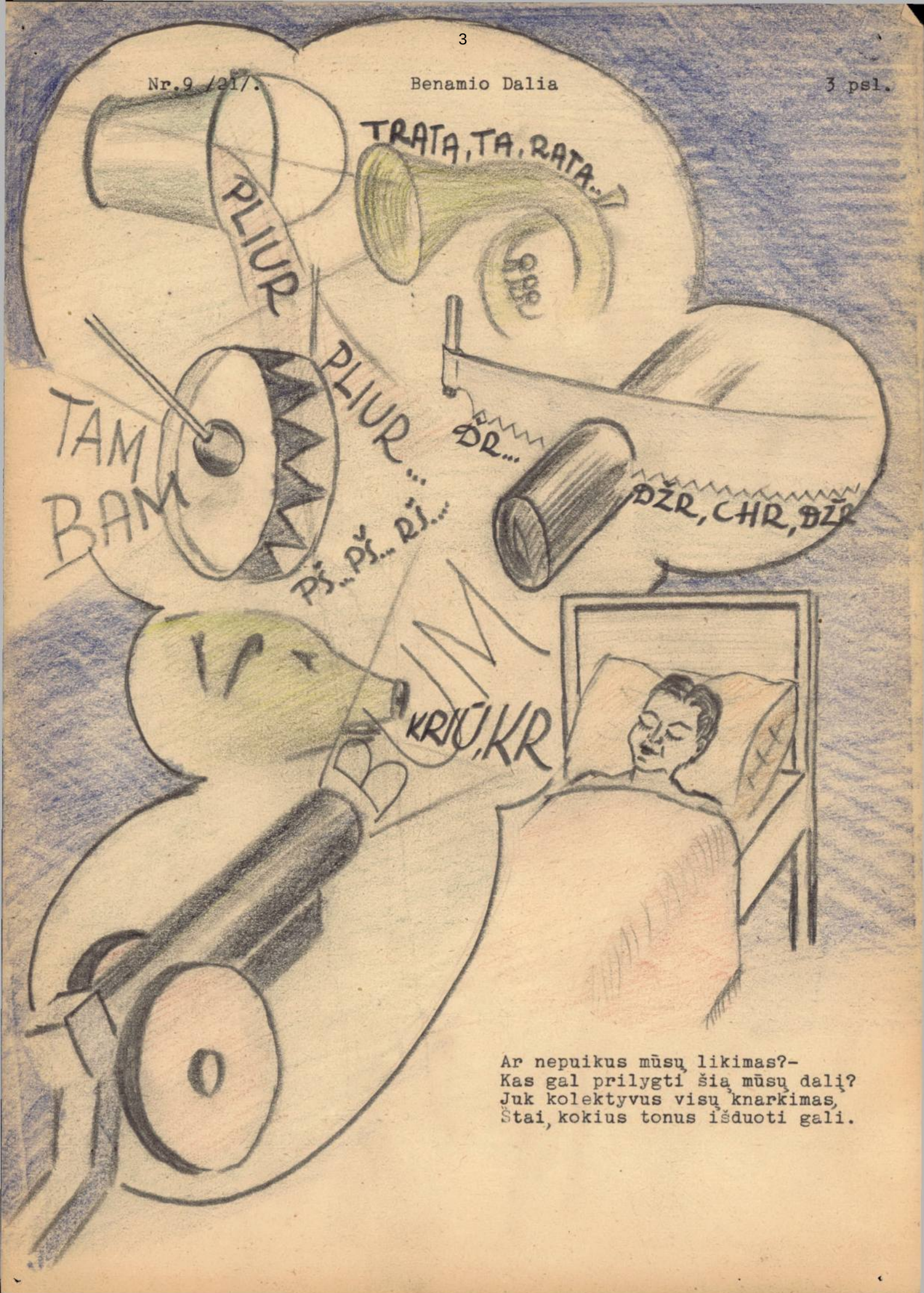
Motto: "Pažinsi draugą, nelaimės
ištiktas..."

Praeitame mūsų laikraščio numeryje mes pabrėžėme tiesą, jog mūsų bendruomenė yra tapusi stipriu kolektyvu, kuriame vienas kitą užjaučia, vienas kitu rūpinasi ir bendrai visais rūpesčiais visi dalinasi. Taip pat pasakėme, kad šis bendruomeniškumas nėra vien gerų gyvenimo sąlygų pagimdytas. Šiuos teigimus ir šiandien palaikome ir dabar mes pakartojame, jog mūsų atliktas darbas ir buvęs bendras gyvenimas surišo mus tampriais tikro draugiškumo ryšiais. Bet paskutiniai pasikeitusio gyvenimo sąlygų padiktuoti faktai lyg ir griauja tuos mūsų tvirtinimus: vienas kitas mūsų bendruomenės narys, susiradęs sau geresnes pragyvenimo sąlygas ir patogesnes patalpas, išsiskiria iš mūsų tarpo nė nesulaukęs bendros padėties paaiškėjimo ir viso mūsų kolektyvo likimo galutinio išryškėjimo /tai netaikoma išsikėlusiems į Traunsteina/. Būta net tokių atsitikimų, jog kai kurie nariai, dalyvavę viso kolektyvo apsigyvenimo kurioje nors vietoje galimybių aiškinime, sekančią dieną išvyko į tas vietas, kuriose, atrodo, apsigy-

venti būtų visai prasminga, pasirūpinti sau asmeniškai leidimą, kad galėtų vienas pirmųjų sau geresnes išikūrimo sąlygas turėti. Tokie reiškiniai nėra pagirtini ir nerodo bendro bei nuoširdaus draugiškumo ir tokių žmonių aiškinimasis, būk mes dabar turime kiekvienas vien savimi rūpintis, neturi jokio teisinio pagrindo. Tai nėra gera. Bet čia pat mes turime pažymėti, jog tokių reiškinių mūsų tarpe yra labai mažai ir jie niekuomet negali sugriauti šventos tiesos ir pareigos, kad mes šitokiose sąlygose būdami privalome ne tik savimi rūpintis, bet ir visais kitais, kurie neturi galimybių išvykti kur nors patogesnes gyvenvietes pasieškoti. Tikras nuoširdumas, draugiškumas ir vienas kito atjautimas pasirodo tik vargo apystovose, todėl mes kaip tik šiuo momentu, kada esame pakibę tarp dangaus ir žemės, turime vieni kitiems kuo galėdami ir kur istengdami padėti, patarti ir kas gali bei pajėgia, rūpintis surasti tokią vietą, kur mes visi galėtume padoriai isikurti ir pakenčiamai gyventi, dirbti ir kartu džiaugtis ar liūdėti. O tie, kurie iš mūsų tarpo išsiskyrę ar dar ruošiasi išsiskirti nė nesulaukę padėties išaiškėjimo, nebuvo nuoširdūs mūsų vargų ir džiaugsmų dalininkai, nebuvo tikri mūsų bičiuliai ir bendradarbiai. Mes jų neturime gailėtis ar jiems pavydėti. Tikėkime, kada nors likimas jiems prikišamai pirštu parodys jų padarytas klaidas. Tokių skaičius nebuvo ir nėra didelis. Tai buvo, pasakysime atvirai, nereikalingas ir nebrangus visam kolektyvui balastas, todėl jo mes be didelio gailesčio ar pavydo galime atsisakyti ir su tokiais draugais lengva širdimi atsisveikinti. Laimingo jiems kelio palinkėkime, o mes patys susiriškime dar tampresniais bičiuliškumo ryšiais ir eikime visi kartu vienu bendro likimo keliu. Mes nepražūsime vieningai laikydamiesi ir laukdami visiško mūsų padėties išaiškėjimo. Jei gyvenimo apystovos padiktuos mums išsisklaidyti ir kiekvienam eiti savo keliais, tada mes žinosime viską padarę tikrąjam draugiškumui ir lietuviškam nuoširdumui savyje ugdyti ir jį palaikyti.

V-kas.

 " " "

Ar nepuikus mūsų likimas?—
 Kas gal prilygti šią mūsų dalį?
 Juk kolektyvus visų knarkimas,
 Štai, kokius tonus išduoti gali.

IŠ NUOBODUMO...

/Feljetonas/

Jeį ne toks atsitikimėlis, tai ryt ar poryt tikrai pasiusčiau iš nuobodumo. Nuo žiovavimo net žiaunos ištinę ir persisuko lyg skilandis. Bijau, kad kas plytą į žiopčiomąją neįmestų. Taip ir vaikščioju, kaip nekalta dūšėlė po mizansceną. Priėjęs prie vienu durų sustojau, garsiai nusižiojavau ir galvoju eiti ar neiti vidun. Ir ką, gi, ten veiksiu? Kad nors šachmatais mokėčiau arba šaškėm?..

Tikriausiai, koki pusvalandį dar galvočiau, bet už tų durų išgirdau balselį. Mat, žmogus irgi neturėjo ką veikti, tai iš nuobodumo žiūrėjo pro rakto skylutę. Taigi, tas balselis ir sako:

-Matyt, šeivokas, mažai šianakt miegojo.

Po to kilo prislopintas alasas ir aš sužinojau, kur, kaip ir su kuo aš miegojau. Žinote, geras dalykas tokia informacija, nes kitą kartą gali užmiršti kur pats esi buvęs. O ypač naktį - tamsu, o dar jei miegoti mėgsti ir sapnuoti, tai ir neatskiri rytojaus dieną, ar čia tikrai tai buvo, ar tik sapne.

Suprantate, nuo to nuotaika truputi pagerėjo. Ir nuobodulys lyg po šalto dušo prasiblaivė. Išriečiau dalikatną šypsenėlę ir šliaužiu toliau. Reik, juk, visus prietelius aplankyti, pasikieminėti, taip sakant visuomeniškai pabendrauti. Gal koks idiotas ir cigaretę šiuo visuotinio išteklų pasibaigimo metu pasiūlys? Ką gali žinot? Visokių yra - visokių ir reikia.

Taigi, taip beminkydamas savo mastymo tešlainę, iėjau į sekantį kambarį. O ten nieko nematyti - tik spintų nugaros ir tam tyčia padarytuose tarpuose - pakabintos antklodės. Ir pasirink dabar, jei nori, pro kurią čia antklodę įlisti. Nei vizitinės kortelės, nei telefono numerio. Ir pasibelsti nėra kaip - ne, gi, muši kumštį į vilną. O taip sau, be formalumų, įeiti baisu - nežinau ką rasi. Gal ten kokia poniutė šiuo laiku ramiausiai sau pilvo dangą masažuoja, ar ten šiaip tualetinis prajovus išdarinėja. Įeik, kad nori, o jos nuosavas vyras iš po kitos tokios antklodės išlindęs kaip čiups už tinkamą tinkamiausios vietos ir suraitys į bigusą. Taip ir stoviu, nesivaržydamas. Tuo metu už antklodės iš kairės pasigirsta toks malonus lyrinis mezosopranas:

-Mano mielas, saugokitės šito tipo. Fabijonas - tikras Kazanova. Jau vieną vargšę pribagė, tai prie kitų kombinuoja. Man sakė, kad...
/ir t.t./.

Ot, po velnių, galvoju, tai nuostabus plepal-detektyv. Ir kur mano akys anksčiau buvo, jau, turbūt, tik ne kaktoj. O, žinote, vaikšto lyg nukirptas avinėlis.

Nutariau pats pastovėti pusvalandį. Ir neapsirikau. Sužinojau, kur kas buvo išvažiavę, su kuo kas ėjo pasivaikščioti, kur lordai kėlė koncertą ir kas ten su kuo šoko. Paskui paaiškėjo kelios šeimyninės tragedijos; kas gyvena susidėjęs, kas svetimoteriauja. Tarp kitko, išgirdau keletą neplikų ir "padorių" patarimų, adresuotų minkštavieliu telegrafu tiesiog man. Ačiū Dievui, galvoju, dabar tai bent žinau, kad aš – tai ne aš, o kaž koks tai moderniškasis rickus, arba antikristą pagimdžiusi bobutė.

Taip praėjau dar keletą kambarių ir nuobodulio visiškai neliuko. Pranyko, žinote, lyg dūmas, neblaškomas vėjo...

Vot, kur, galvoju, gyvenimas. Verda, tiesiog kunkuliuoja. Žmonės iš kailio nerdamiesi viens kitam: informuoja, apšviečia, pamoko. Kaip riteriai sako nors ir skaudžią tiesą tiesiog į akis, jei tikrai įsitikinęs, kad to asmens nėra, ir kiekvieno didingus darbus iškelia į plerpalų padanges. Nesidrabsto taip sau purvais, bet tiesiog špakliuoja. Turbūt, dėl to ir blakių dar neatsiranda. Bijo pasirodyti tokioj parifališkoj orbitoj.

Taip išmintingai bemastant įsiriogolino mano smegenynan kilni mintis. Vieni iš nuobodumo važiuoja į ežerą, kiti – į Wasserburgą. O aš ne. Dabar aš vaikštau po kambarių ir gaudau pašnibždi-pašnibžda. O jei tokių pritrūksta, pats paleidžiu tokią riebią antį ir stebiu į ją, dievaži, nuostabią, užspinčių ir užantklodžių atmosferoje vykstančią reakciją, kurioje mano antis jokių kliūčių neturi pavirsti kad ir į gruzoviką arba šiaip koki miniatiūrinį absurda. Ne, dabar tikrai jau nebepasiusiu iš nuobodumo. Užtikrintas. Darbo dirva lygi dvigubai begalybei, t.y. be ribos ir be gėdos.

Šeivokas.

=====

SAPNAS APIE LIETUVOJE LIKUSIA Mergaitę.

Ar tu, brangioji mano, čia esi?
Ar tavo švelnios kasos sklaistosi, štai, čia?..
Ar tu, kaip eterio virpėjimas, šviesi
Iš lūkesčių pasaulio pasiekei mane?..-

Matau, kaip tyliai miglos plaukia,
Kaip švelniai klonius klosto jos;
O dar tyliau miškingąja palauke
Drabužiai sklaistosi virš tavo kojų ir galvos...

Ir, štai, virš šio nežemiško paveikslo
Iškyli tu, kaip vėlė nemari,-
Kaip amžinojo gėrio geismas
Vilioji, trauki, tik niekada neramini...

Matau, kaip virpa tavo kojos
Ir rankos iriasi migla;
Kaip šypsena tavoji moja
Arčiau, arčiau vis pas save...

Tai tu iš tėviškės, brangioji,
Iš gimto krašto tu esi...
Deja... kaip šianakt tyliai atplasnojai,
Taip ir toliau tik žavinčiu sapnu liksi...

V-kas.

Bendradarbiui Š I M A N S K I U I Jonui ir p-lei
K I R M O N A I T E I Birutei, sukurusiems šeimą,

š i r d i n g i a u s i l i n k ė j i m a i !

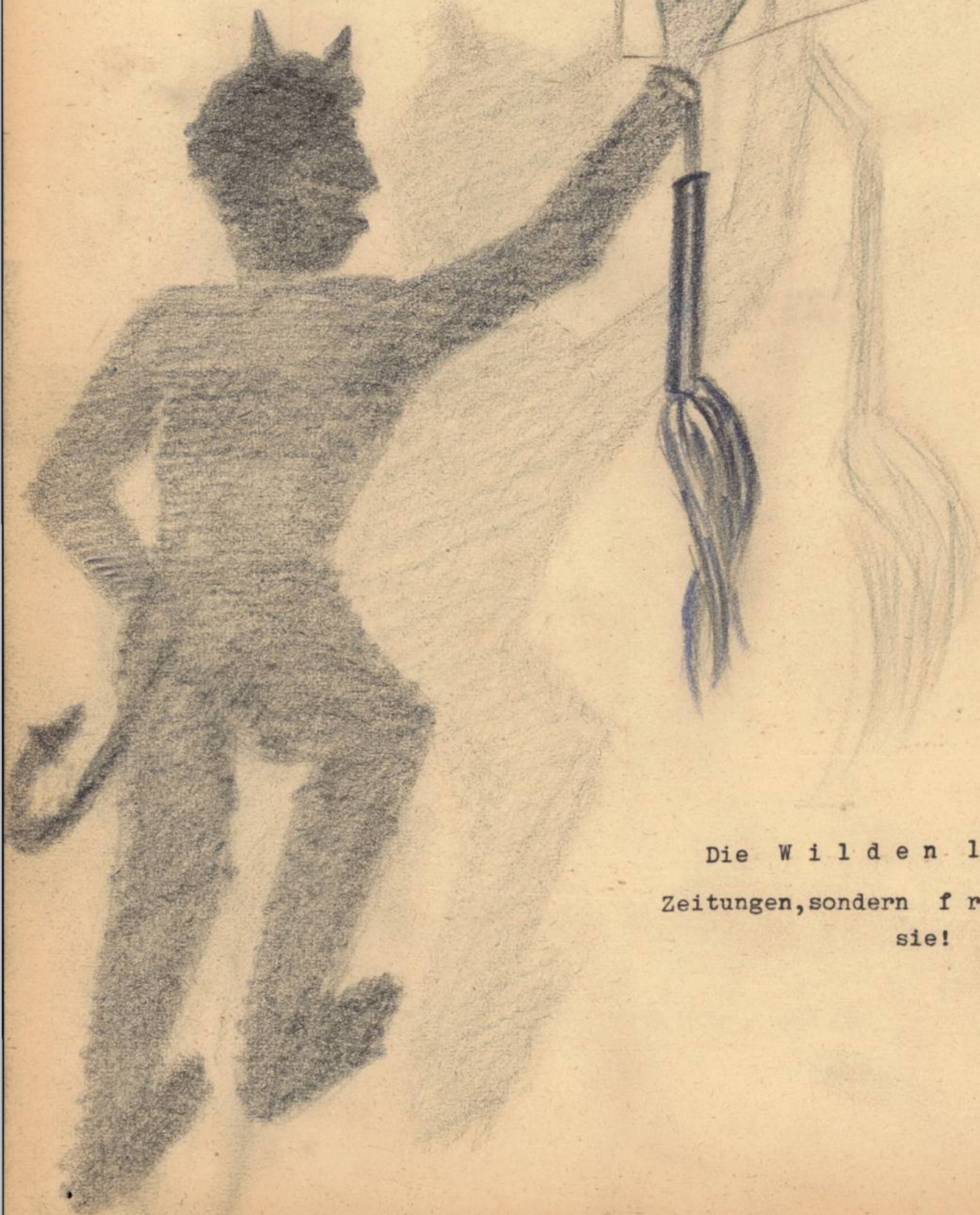
"Karwendel" Redakcija.

Nr.9 /21/.

Benamio Dalia

Čia mūsų sienlaikraštis vėl
buvo apdraskytas. Ši kartą ju-
goslavai, nusižiūrėję į savo
bizūnuotus portretus, taip jais
susižavėjo, kad juos su visomis
knopkėmis, kaip šuo muila, surijo.

/Š.m.vasario 28 d. įvykis/

Die W i l d e n lesen keine
Zeitungen, sondern f r e s s e n
sie!

K A R W E N D E L

Iš P.Stačiūno "Karwendel" redakcija gavo laišką, kurį išdėsi ir deda:

Gerb."Karwendelio" Redaktoriui.

Nuolankiai prašau idėti "Karwendelio" skiltyse šį užklausimą.

"Prašau gerb.p-lę Kinkaite Eug.paašskinti man,kokią pagrindą ji turi laikydama mane neaiškiu tipu ir kuo remdamasi tvirtina esą aš kalėjime sėdėjęs už kaž kokią kriminalinį nusikaltimą.

Jei jos daroma tai sąmoningai - norint sunieinti mano asmenį kitų akyvaizdoje - tos pastangos man atrodo vaikiškai juokingos, nes žmogus gali save sukompromituoti tik pats savo darbais ar elgesiu, kas būdinga ir pačiai p-lei Kinkaitei.

Keršto priežasčių aš neižiūriu, nes nesijaučiu jai kuo nusikaltęs

- Jei, pagaliau, kaip p-lė Kinkaitė teisinasi, tai esą tik jos paursių nervų išdava - patariu sekanti kartą negydyt savo nervų mano sąskaiton, o pasirinkti mažiau pavojingą objektą."

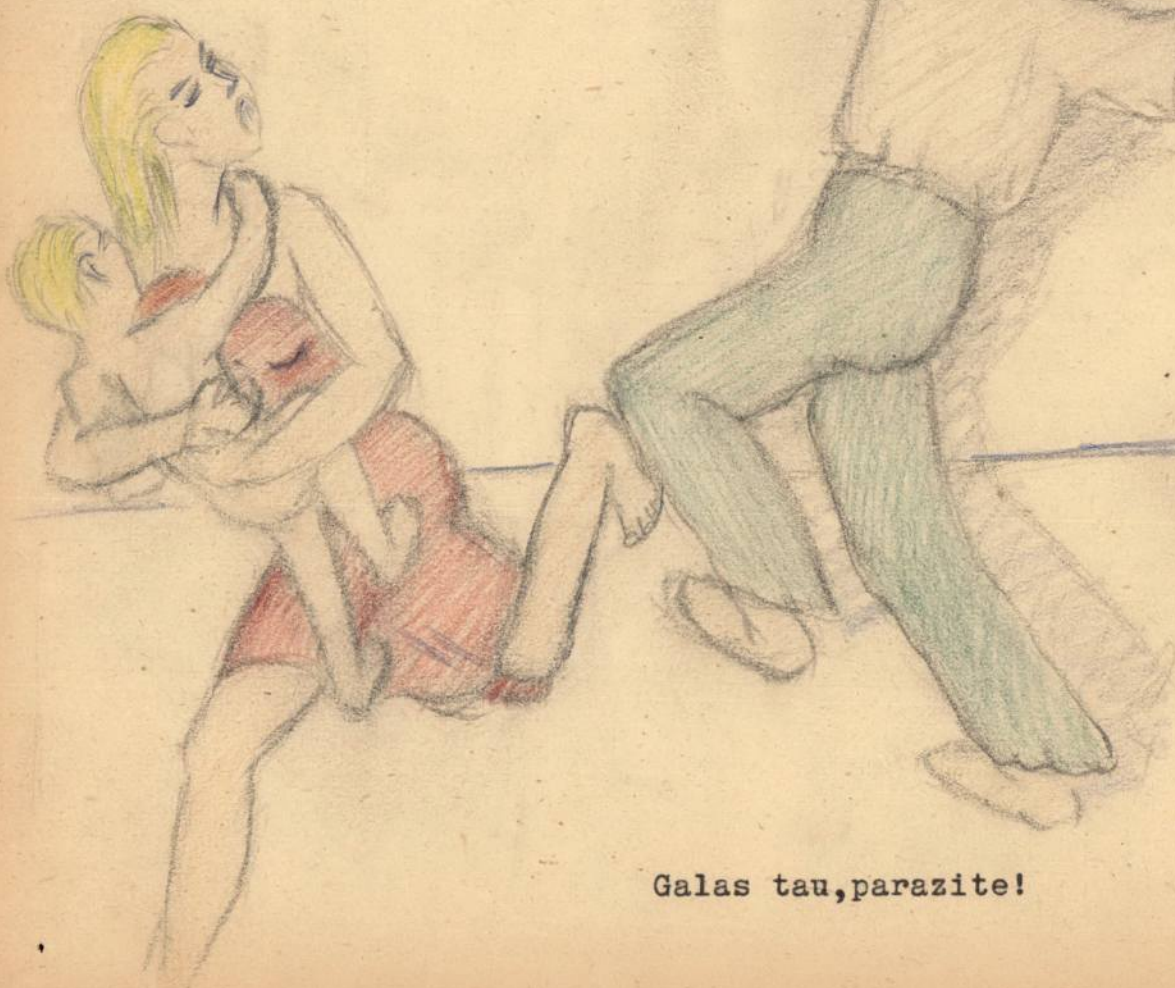
J.Stačiūnas.

P.S."Karwendel" Redakcija laukia p-lės Kinkaitės pasiaiškinimo.

.....

"Karwendel" pranašystės ima pildytis. Štai, vos spėta paskelbti, kad ims mažėti viengungių skaičius, jau turime vieną jaunavedžių porą. Tikimasi, kad šią porą paseks ir visi lordų klubo nariai, kurie pagal to paties "Karwendel" patiektą projektą jau atšventė to klubo atidarymą. Šis iškilmingasis lordų klubo atidarymas įvyko prieš kelias dienas Kaukių Baliaus patalpose. Ponai lordai į atidarymą rinkosi mažomis grupelėmis: po du, tris ir t.t., ir visu orumu užimdinėjo jiems užsakytas vietas. Iškilmėms griežė specialiai užsakytas orkestras, susidedęs iš dviejų pasaulinio masto muzikantų su ramentais. Gaila, kad visą iškilmingumą temdė karšto vandenėlio trūkumas. Nežiūrint to, lordų klubo atidarymas praėjo nuotaikingoj aplinkoje. Tą nuotaiką dar labiau padidino pora vokietaičių, maldaujančių iš lordų cigarečių, kurių, tačiau, mūsų lordai jau nebeturėjo. Kita dieną keli lordai išvyko į platųjį pasaulį pasiūliavoti ir pareklamuoti savo lordiškos didybės.

I Traunsteina persi-
kėlę mūsų kolonijos na-
riai veda naktimis ne-
paliaujamas kautynes su
tarakonais, o mes, čia li-
kusieji, - su blakėmis.

Galas tau, parazite!

"Karwendel" bent kartą skelbia liūdną naujieną: susipešė gar-siojo sporto klubo - "Velnio Abrozėlis" čempionai, nes jų tarpe atsi-rado tokių, kurie išloštus iš partnerių pinigus su šaknimis išplėšia o patys prakišę sprunka pro duris su nebe jiems priklausančiais pfe-nigiais ir su makleriška gėda. Reiškiamo nuoširdžiausią užuojautą ap-gautiems kortožninkams.

"Karwendel" žiniomis, Mittenwalde vešėte vešėjusi žvejų artelė Chieminge turės bankrutuoti, nes pirmą kartą visam artelės aktyvui pasirodžius prie upelio šio miestelio vokiečiai sukėlė toki triukš-mą, kad visos forelės jo išsigandusios spruko į Chiemsee giliausius dūburius ir čia apsikasė neribotam laikui.

Posakis, kad laukiniai žmonės laikraščių neskaito, bet juos ėda, pasitvirtino ir gaujoje "Benamio Dalios" gyvenvietėje: jugoslavai, nusižiūrėję į savo biznuotus portretus, jais taip susižavėjo, kad su visomis knopkėmis, kaip šuo muilą, juos surijo.

M A R G O I R K I K I

Margo ir Kiki Ivano bokšte,
Istrigo baisiai tuos Kremliaus mūruos.
Tatai pamatęs tuoj šoko kopti
Į šitą bokštą, kaž koks mozūras.

"Rankas į aukštį, bestijos juodi!"
Sukomandavo narsus čekistas.
"Nepyki, drauge, - aš pasiduoodu..."
Atsakė Margo, o Kiki virto bailiau-
siu kiškiu.

"Karwendel" praneša džiugią naujieną medžiotojams, kad vyriausioji Chiemingo ir Traunšteino valdžia pradėjo išdavinėti medžioklės leidimus, kuriuos išsiėmę medžioklės mėgėjai galės laisvai medžioti po savo kambarius tarakonius ir blakes. Leidimai išduodami be specialių dokumentų ir be anketų užpildymo.

Lietuviai yra labai drausmingi sutvėrimai. Šis pagirtinas jų būdo bruožas jau spėjo aiškiomis spalvomis pasirodyti ir Chiemingo lageryje. Štai, anądien susipešė vyras su žmona. Jiedu norėdami drausmingai baigti peštynes ir įrodyti, jog drausmės dėsnis jiems vieniems yra per menkas susitaikyti, nubėgo pagalbos prašyti pas šio lagerio jugoslavų policiją. Šituo tų dviejų lietuvių pavyzdžiu "Karwendelis" pataria ir visiems kitiems panašaus charakterio lietuviams pasekti, nes sakoma, kad savo protu netoli tenujosi, ypač, jei mažai jo teturi. Čia pat "Karwendel" pastebi, kad tie lietuviai nerado tikro kelio: jie protingiausiai būtų padarę kreipdamiesi tiesiog į visų nuskriaustųjų globėją ir užtarėją, drg. Stalino favoritę - NKVD. Ten tikriausiai jie būtų gavę reikalingą užtarimą ir pagalbą.

N U O T Y K I A I .

Į didžius rūmus juosius nuvarė,-
Draugų portretais čia sienos puoštos,
NKVD-istai čia ne su vienu ką nori
darė,-
Margo ir Kiki pirtis paruošta.

"Jūs, liaudies priešai ir dar špiounai,
Čia sabotažų dirbt atvažiuot!!
Tuoį pasakykit, prakeikti ponai,
Jūsų kelionę kas avansavo?!"

- " K A R W E N D E L " .

"Karwendel" reiškia viešą pagyrimą dar nesenai į mūsų kolektyvą priimtai poniutei už sugebėjimą prideramai kilioti valgio padavėjas ir už brovimasi be eilės prie valgio išdavimo langelio.

"Karwendel" skelbia, kad mūsų lageryje atsirado idealių idealistų, kurie mielai tarnavo rusams ir italams jiems virdami sriubas, o dabar atsisako patys sau virti virtuvėje arba skaldyti malkas. Tegū būna pagarbintas šventasis idealizmas...

"Karwendel" praneša, kad mūsų lageryje esančio vienintelio margo keturkojo akiplėšiškas elgesys peržengė bet kokias padarumo ribas, šis niekadėjas sugriaužė vienos poniutės kojines, suėdė garbingo pono skrybėlę ir „sučestavojo“ vieno "Benamio Dalios" bendradarbio rankraščius. "Karwendel" šaukiasi plačiosios visuomenės užtarimo ir pagalbos. Tikrai, žūstame, gelbėkite piliečiai!..

""""

S P O R T A S

Gautas extra pranešimas iš Traunsteino, kad ten vietiniame D.P. lageryje pradėjo veikti sporto klubo "Velnio Abrozėlis" sekcija.

.....

Paskutinėmis tikromis žiniomis mūsų krepšininkai Europos pirmenybėse Šveicarijoje žais už Lichtenšteiną.

.....

Mūsų kolonijos sportinis gyvenimas dėl nepalankių tam šiuo momentu sąlygų visiškai numirė...

.....